

El decenni negre de Matas

El judici de Nóos coincideix amb els deu anys de l'inici de l'escàndol, un temps que ha portat Jaume Matas del cim al pou.

Article de Miquel Payeras

Jaume Matas, ex-president del Govern balear, ara jutjat pel cas Nóos, a qui esperen moltes més judicis i probablement molts anys de presó.

A Palma s'està celebrant el judici pel cas Nóos. Deu anys exactes després que esclatés l'escàndol. Fou el 16 de febrer de 2006 quan el diputat socialista del Parlament balear, Antonio Diéguez, convocà una roda de premsa per criticar que el Govern de Jaume Matas hagués dedicat 1,2 milions d'euros a un congrés sobre turisme i esport. Segons explicà, no se sostenia que es pagués tants de diners per dues jornades que, a parer seu, havien estat d'una buidor absoluta. "Un import desorbitat", el qualificà. "Sous altíssims per no fer aparentment res", afegí. "Es tracta d'un cas de pèssima administració de recursos públics", sentencià. No digué qui presidia l'entitat organitzadora, l'Institut Nóos. Però el diari *El Mundo* sí que l'identificà l'endemà, en portada: "El PSOE denuncia suposats pagaments irregulars del Govern balear a l'institut que presideix Urdangarin". Un gendre del rei espanyol al centre de l'escàndol.

Un dirigent federal del PSOE –partit que tenia el Govern, presidit per José Luis Rodríguez Zapatero– que era a Palma s'interessà per la qüestió, i en rebre les explicacions de Diéguez li aconsellà

continuar investigant. Però, tal com el diputat socialista recordà en diverses converses amb aquest setmanari durant els anys posteriors, no tot fou tan exemplar, perquè a Palma també es reberen moltes telefonades de Madrid intentant, si més no, acotar al màxim l'escàndol, que creixia sense parar. Vista en perspectiva, la valenta actitud de Diéguez va ser el detonant que acabaria fent esvaïr-se el dens mur de silenci que s'havia construït al voltant del rei Joan Carles i la seva família. I cosa més important: fou l'inici de la caiguda dels intocables de la corrupció.

A finals de novembre del mateix any, queia, en una operació de la policia judicial, el batlle d'Andratx, del PP, Eugenio Hidalgo, en el que fou el primer gran cas de corrupció que afectà el PP de Matas. El mes de març següent, Diéguez, amb la seva sornegueria habitual, feia una pregunta parlamentària al president conservador sobre com era possible que hagués adquirit un immoble de luxe, "un palauet", només cobrant els sous públics que li eren coneguts des de 1993: "Vostè hauria de continuar essent president amb el mateix sou durant 57 anys per

pagar-s'ho". S'iniciava l'escàndol del palauet.

Nóos i el palauet acabaren la carrera de Matas. Quan el PP no aconseguí formar Govern després de les eleccions autonòmiques de 2007, el ja ex-president abandonà l'activitat política i se n'anà a viure, al cap de pocs mesos, a Washington, a fer feina en una consultoria. "Es pensà que posant distància pel mig no el perseguirien", explica a aquest setmanari un antic col·laborador seu. S'equivocà. A partir de 2008 esclataren escàndols de corrupció que afectaren consellers i directors generals del seu Govern, i ell a l'últim acabà imputat un cop iniciat l'any 2010.

Des d'aleshores l'ex-president balear ha anat de rota batuda. La seva situació judicial ha empitjorat fort ferm. Fins al punt que ja ha tastat la presó, bé que només durant nou mesos, per un delictes de tràfic d'influències. Ara, a banda del que passi en el judici de Nóos, l'esperen una vintena d'investigacions judicials obertes que podrien acabar en més processos i alguna altra condemna.

Fa deu anys no es podia ni imaginar la situació en què estaria immers un decenni més tard. ●